

Formanden:

Tak til fru Vivi Kier. Næste ordfører er fru Marianne Jelved.

Kl. 16:21

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes, det er ubegribeligt, at der her i Danmark er 600 børn, der hverken går i skole eller bliver undervist hjemme. Jeg synes også, det er ubegribeligt, at der her i Danmark er 6.000 børn, der har langvarige ulovlige fravær fra folkeskolen. Det kom frem i en stor undersøgelse for godt et halvt år siden, og det kræver, at der er nogen, der tager skeen i den anden hånd, bare for at vi ikke glemmer de børn.

Lovforslaget, vi behandler i dag, drejer sig om, at betingelsen for, at der kan ydes børnefamilieydelse og andre ydelser, skal være, at barnet har ophold her i landet og ikke blot hjemsted her i modsætning til i dag, hvor opholdsgrundlaget er afgørende. Men hvis barnet har ophold i udlandet for at gennemføre et supplement til et igangværende uddannelsesforløb, skal der ske en undtagelse. Ankestyrelsen har afgjort, at et high school-ophold efter 9. klasse ikke er et supplement. Derfor skal vi altså lave en lovændring, og det er jo sådan set fair nok.

Lovforslaget har i virkeligheden til formål at definere børns ophold i udlandet som værende enten uddannelse for at fremme barnets uddannelsesmuligheder i Danmark eller et uddannelsesforløb, der vil have negative virkninger for barnets skolegang og integration. Det skal man gøre ved at se på, om fraværet fra skolen er ulovligt eller lovligt, og det er altså skolens ledelse, der skal finde ud af det ved at udbede sig oplysninger fra forældrene efter 1 uges fravær. Så må man af hensyn til barnet vurdere og skønne, hvad de oplysninger indebærer, så ansvaret bliver altså lagt på den enkelte skoles leder, som skal vurdere situationen.

Jeg kender en integrationskonsulent, som har fortalt mig, at han sendte sine teenagedøtre på 1 års ophold i det land, hvor de kunne lære deres modersmål, som er arabisk. Er det nu galt, eller svarer det i virkeligheden til et high school-ophold? Det vil det jo gøre efter min vurdering.

Problemet kerne er i virkeligheden genopdragelsesrejser. Det Radikale Venstre er lodret imod genopdragelsesrejser. De skal forhindres, det er helt klart.

Det skønnes med stor usikkerhed, at lovforslaget her henvender sig til en målgruppe på

150 børn, hvoraf 40 pct. skønnes at være piger og 60 pct. drenge. Der står i lovforslaget, at når det er en så lille målgruppe, er det ikke muligt at konkludere, om der er ligestillingsmæssige konsekvenser af forslaget. Nej, det er jeg for så vidt enig i, men problemet er også et helt andet. Det er snarere, at der kan opstå ligebehandlingsproblemer på grund af lovforslaget, alt efter om udlandsopholdet er i et vestligt land, og alt efter hvilken skole der vurderer.

I den radikale folketingsgruppe synes vi, at sådanne ting er problematiske, og uanset forslagens velmenthed – for jeg tvivler ikke på dets velmenthed – bidrager det til det, man også kalder strukturel diskrimination. Derfor skal vi altså have nogle ting belyst under udvalgsarbejdet, for der bliver problemer, hvis man skærer alle over en kam, fordi de rejser til et land, vi definerer som et ikkevestligt land, eller deres teenagebørn i en periode flytter til et ikkevestligt land. Derfor er vi forbeholdne.

Kl. 16:25

Formanden:

Tak til fru Marianne Jelved. Næste ordfører er fru Line Barfod.

Kl. 16:25

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg vil først gerne tillade mig at sige, at jeg synes, det er en meget kort høringsfrist, der har været, og jeg har ikke umiddelbart kunnet se nogen som helst begrundelse for, at der har været så kort en høringsfrist i forbindelse med det her lovforslag. Det håber jeg at ministeren kan forklare, og at hun kan sige, at det er en undtagelse, og at man fremover vil sikre, at der er en ordentlig høringsfrist til organisationerne.

I forhold til indholdet af lovforslaget er jeg fuldstændig enig med fru Astrid Krag i, at det store problem jo er de børn, der bliver sendt til deres forældres hjemland og bliver efterladt der. Der kommer ministeren ikke med noget som helst bud på, hvad vi gør for at hjælpe de børn. Det håber jeg at ministeren så gør i sin besvarelse, for vi har jo gentagne gange hørt om de børn, som er efterladt, og som overhovedet ikke får nogen hjælp fra de danske myndigheder til at komme tilbage. Man siger bare, at det er forældremyndighedsindehaveren, der har bestemt, at de skal opholde sig et andet sted, og så vil man ikke hjælpe dem.

Det kan jeg jo ikke forstå ikke er omsorgssvigt fra forældremyndighedsindehaverens side, og hvorfor man ikke fra dansk side kan gå ind og